

Very Thai by Jai

ธันวาคม 24, 2007 โดย [nujai](#)

เคยเปิดดูหนังสือเรื่อง **Very Thai : everyday popular culture**
ผลงานการเขียนของ Philip Cornwel-Smith และผลงานการถ่ายภาพโดย John Goss

ความยาวของหนังสือ 256 หน้า พิมพ์ด้วยกระดาษอาร์ตมัน 4 สีทั้งหมด
จริงๆ ใจอยากได้มาครอบครองเหมือนกัน
แต่ราคาเหยียบพัน ทำให้เอาได้แค่แอบเปิดของคนอื่น และยืมอ่านที่ร้าน B2S

หากใครมีโอกาสไปร้านหนังสือก็อยากให้ลองไปดูหนังสือเล่มนี้
ภาพก็สวยดี ไม่ถึงสวยเวอร์ แต่ก็สวยระดับช่างภาพ
และแม้จะเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด ตั้งแต่ชื่อเรื่องจนกระทั่งคำลงท้าย
แต่ก็เป็นภาษาอังกฤษที่ไม่ยากจนเกินไป
ใครไม่ถนัดยืมอ่าน แบบว่ากลัวคนชายเฟ้นกบาล
ก็ให้แอบเปิดดูภาพ ก็พอจะเดาได้ว่าเขาต้องการจะสื่อถึงอะไร

ฝรั่งมาเมืองไทย แล้วเขาเจออะไรบ้าง... ใจคิดว่าเขาอยากจะบอกแบบนี้
เมื่อเขาเห็นเขาก็คิดว่านี่แหละ โคตรไทยเลย หรือ very thai แต่ๆ น้อ

ใคร ๆ ก็มักจะพูดว่า เราจะชินกับสิ่งที่เราเห็นและเป็นอยู่
แต่คนที่เขาไม่เคยเห็นและเคยเป็น เขาจะไม่ชินและไม่เป็นในสิ่งที่ไม่เคยเป็นมาก่อน
ฝรั่งก็เหมือนกัน มาบ้านเราเขาเห็นอะไรที่ไม่เคยเห็น
เขาก็งง นี่อะไร และทำไมเป็นเช่นนั้น
หยิบเก็บเป็นเรื่องราว เอาไปขายเป็นหนังสือเป็นเล่มหน้าปึก ขายดีเสียด้วย

Philip Cornwel-Smith มาเจอวินมอเตอร์ไซด์บ้านเรา ใส่เสื้อกั๊กสีส้ม สีเขียวสะท้อนแสง
ด้านหลังใส่เบอร์ ใส่ชื่อร้านผู้สนับสนุน หรือแม้แต่ชื่อสส. สว. เขาก็เก็บเอาไปเขียน และถ่ายภาพประกอบ

เมืองไทยยังมีรูปปลีเก มีมวยไทย มีทิวชูลีชมพู่ที่หาดูที่ไหนไม่ได้
(หนกก่อนใจไปเห็นที่กัมพูชา แต่ว่าเป็นลีชมพู่แบบม้วนอยู่ในส้วมเฉยเลย แต่ยังไม่เคยแบบเป็นแผ่น)
เหยือกพลาสติกใส่น้ำหวาน เขียนแปะชื่อบอกว่า ชาเขียว ชานมเย็น นมเย็น กาแฟเย็น
เขาก็ไม่เคยเห็นที่ไหน นอกจากประเทศไทย
ศาลพระภูมิ ตุ๊กๆ แท๊กซีติดอะไรไม่รู้ในรถสารพัด จำพวกพระ ยันต์ และลายอักขระที่บอกว่าหลัง...
รถเข็นขายของปากซอย ห้อยกระทะ หม้อ ข้างผนังและกำแพง ... เพียบ ...
เนี่ยแหละ ของแบบไทยๆ ที่คนไทยเอง เห็นเป็นเรื่องเคยชิน

วันนี้ใจไปเห็นของไทยๆ เหมือนกัน มันชินตา แต่ฝรั่งมาเห็นก็คงว่าแปลกดี
ใจไปซื้อส้มตำร้านป่าในซอยแล้วพบว่าแกบุงซาเจ้าที่ บุงซาสิ่งศักดิ์สิทธิ์ อะไรก็ตามแต่

โดยปกติเรามักเห็น งานพลาสติกสีชมพู มีข้าวใส่ถ้วยเล็ก กับข้าว ของหวาน
อาจจะมีผลไม้ และน้ำแดงใส่หลอดปักไว้ให้เจ้าใช้ไหมละ

อ้อ...มีรูปด้วย 3 ดอกด้วยสีไป ประมาณว่าจุดบอก มาทานอาหารด้วยนะเจ้า

ร้านป่าแกมาแปลก ไม่ยกกะเป็นแบบที่ใครๆ เขาทำกัน
ป่าแกเอาธูปปักบนมะลอกอลูกเบ้อเร่อ
ข้างๆ มีชวดยาคุณท้ออยู่ด้วย แล้วก็เอาทั้งหมดวางบนหลังตู้ใส่มะละกอสับของแก

ใจเห็น ใจก็สงสัย เป็นคนไทยนี่แหละ แต่ง ... ทำไมถึงเป็นมะละกอกับยาคุณท้อ
หรือว่าเจ้าแทนนี่ชอบแบบนี้...เอามือถือขึ้นมาถ่ายรูปก่อน แล้วก็ถามป่าแกซะเลย
แกหันมายิ้มแล้วก็ไม่บอกอะไร เจียบ ใจเลยเจียบ ไม่รู้จะทำยังไงต่อ
ทำเอาใจงงๆ ... ไม่บอกใจจะรู้ไหมเนี่ย...
พอไม่รู้ก็เลยสงสัย แกก็ไม่ตอบ แต่ใจคิดว่าแกคงตอบไม่ได้...
ให้เดาก็คงประมาณว่า มีอะไรก็บุงซาเจ้าไปแบบนั้น...เป็นไงละ very thai ไหม?

ว่าแต่...ถามแล้วเอาแต่ยิ้ม นี่ very thai ไหมนะ???

- 1.

เขียนใน [สัฟเพอเร](#) | 1 ความเห็น

มีการตอบกลับหนึ่งครั้ง

rkain
^_^" ha ha ha

บน [สิงหาคม 12, 2009 ที่ 5:33 pm](#) | [ตอบกลับ](#)

[Comments RSS](#)

[Create a free website or blog at WordPress.com.](#)

[The MistyLook Theme.](#)

ติดตาม

Follow “Nujai's Weblog”

Powered by [WordPress.com](#)